

te antoing een brokje geschiedenis

Zoals bekend wordt de Waalse dwarslijn van Welkenraedt naar Moeskroen tussen Charleroi en Moeskroen geëlektrificeerd. Er worden daar grote werken uitgevoerd waarbij alle technische diensten betrokken zijn, want « elektrificeren » betekent zoveel als « een nieuwe lijn aanleggen... »

Zo gezien kan men zeggen dat de lijn 78 Bergen – Doornik, waarover we het al hadden in maart '79, een nieuwe parel toevoegt aan de reeds zo rijke kroon van gebeurtenissen die haar glorieus bestaan hebben gekenmerkt.

De laatste gebeurtenis speelt zich af te Antoing, een stationnetje in de typische stijl van vóór de oorlog '14-18. Half februari werd blok 42, die de seininrichting van het station kant Doornik regelde, buiten dienst gesteld. Dit oude Saxby-seinhuis was het enige in zijn soort dat nog tussen Welkenraedt en Moeskroen in dienst was. Die seinhuizen worden trouwens al maar zeldzamer op ons net. Toch verdwijnt blok 42 niet helemaal. Hij wordt inderdaad met grote zorg gedemonteerd, handel per handel en stukje bij stukje, en opnieuw opgebouwd in het Spoorwegmuseum... Zo blijft hij een kostbaar getuigenis van de evolutie van de spoorwegtechnieken op het stuk van de seininrichting.

Het Saxby-seinhuis van Antoing, gebouwd in het begin van de eeuw had, uiterlijk gezien, zijn oorspronkelijke architectuur bewaard : zijn planken muren hadden zich dapper geweerd tegen de tand des tijds...

Binnen scheen de krakende vloer de last van de jaren minder goed te hebben gedragen, terwijl het onderstel daarenboven nog immer netjes onderhouden was. Omdat in dit onderstel noodgedwongen gaten zaten waarlangs de handels bij wijze van

spreken hun bevelen doorseinden, diende de « Belgische Staat-kachel » 's winters roodgloeiend te worden gestookt en was er zelfs een bijverwarming van butaangas nodig om de temperatuur op peil te houden. En daarin slaagden die beide kachels nog niet altijd, want de warmte die zich op blok 42 blijkbaar niet in haar schik voelde, vond er immers talloze ontsnappingsgaatjes om zich te gaan verlustigen in het omliggende schilderachtige platteland. In de zomer, daarentegen, zaten de seingeverers er als het ware in een oven, badend in hun zweet. Maar dat was

heilzaam voor hun gezondheid... zei men!

Thans is alles heel wat veranderd. Dank zij de modernisering van het net kunnen ook de seingeverers hun beroep in veel betere omstandigheden uitoefenen.

Te Antoing worden overigens blok 42 (Saxby) en blok 41 (Siemens) versmolten tot een « al relais »-seinhuis, dat het neusje van de zalm is. Daarmee wordt eens te meer een bladzijde van de geschiedenis van de lijn gekeerd.

G. Finet

